

[Krag.]

blive omsat i Praksis. Vi haaber, at det skal lykkes Regeringen fuldt ud at opfylde sit Tilsagn om, at man til det yderste vil bestræbe sig for ad administrativ Vej i indeværende Finansaar at tilvejebringe de størst mulige Besparelser paa alle Udgiftsposter, som aabner Plads derfor, ligesom vi haaber, at den høje Regering ogsaa intensivt vil understøtte Arbejdet i den Besparelseskommission, som er nedsat, saaledes at den kan tilvejebringe Resultater af virkelig Værdi ogsaa i Fremtiden for Løsningen af denne Opgave.

Den højtærede Finansminister har desværre gennem længere Tid været bundet til Sygelejet og derfor ikke kunnet deltage i en Række af de Forhandlinger, som har fundet Sted mellem Regeringen, dens Partier og Venstre for at naa til den endelige Udformning af den Lovgivning, vi her staar overfor. Og dette forklarer for mig i og for sig paa ret tilfredsstillende Maade, at den højtærede Minister i sine Betragtninger over de Dækningsmuligheder, som gennem denne Lovgivnings Vedtagelse tilvejebringes, i ikke ringe Grad afveg fra de Betragtninger, som under de forudgaaende Forhandlinger, da den højtærede Minister altsaa ikke var til Stede, har fundet Udtryk. Den højtærede Minister sagde, at det, der her forelaa, var den første Del af Dækningsproblemet, saa maatte det øvrige udsættes til et senere Tidspunkt, og naar det er inde, bliver det Regeringens og Rigsdagens Opgave at tage dette Spørgsmaal op, og saa vil det være Fremtiden forbeholdt at klare, hvad der i saa Henseende skal ske. Jeg nødes til at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det Forslag, som her foreligger, baade med Hensyn til Udgiftsopgørelsen og med Hensyn til de forelagte Dækningsforslag, helt ud er den høje Regerings, og naturligvis derfor ogsaa fremsættes helt ud paa den høje Regerings Ansvar, og vi har ikke kunnet forstaa den høje Regerings Udtalelser i denne Sag paa anden Maade, end at man mener, at gennem disse Lovforslag, supplerede med de tilsagte Besparelsesbestræbelser og med Sandsynligheden for en væsentlig Nedgang i Udgiften til Statsgældens Forrentning og Afdrag, er Dækning tilvejebragt for den Situation, som

gennem de sidste Aars politiske Arbejde og finansielle Forvaltning i Øjeblikket er til Stede, og hvad der yderligere maatte kræves, maa vi derfor hævde er uden Forbindelse med Gennemførelsen af den omfattende konstruktive Politik, som Venstres Overenskomst med den høje Regering er Udtryk for.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne hævde, at med Gennemførelsen af disse Forslag maa vi betragte vor finansielle Forpligtelse overfor Aarenes Underskud og den stedfundne Kriselovgivning som opfyldt, og ønsker man, hvad der desværre ikke bliver usandsynligt, yderligere Støtte fra Rigsdagens Partier til Udfyldelse af finansielle Huller, som endnu maatte blive tilbage, ja, saa skal vi ikke melde os fra ved Ydelsen af en saadan Støtte, men Vilkaaret maa da blive Gennemførelsen af de Spareforanstaltninger, som vi har krævet, og som maa tage direkte Sigte paa Maalet: Tilvejebringelse af endelig Balance i Statshusholdningen. Man kan ikke, hvis det nu maatte vise sig, at man ikke har naaet Bunden, fortsætte med at hævde, som det fra højre Side her i Salen er blevet hævdet, at Tiden til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger endnu ikke er inde — Gudbevares, stor Sympati har man for dem, ikke sandt, men Tiden er ikke inde til dem — og fra den anden Side hævde, at meget store Udgiftsomraader paa vore Budgetter i det hele taget skal være hellige og ukrænkelige i Fremtiden, som de har været i Fortiden. Alle maa være klar over, at vi kan ikke paa ny om nogle Maaneder være i en Situation som den, vi staar i i Dag, en Situation, som kræver omfattende Laane- og Skattelovsforanstaltninger. Det lader sig ikke gøre, og skal dette undgaas, saa maa formindskede Krav til de offentlige Kasser i Fremtiden stilles fra alle Sider.

Med disse Ord skal jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til en hurtig Gennemførelse i dette høje Ting og tilsige mit Partis Medvirken til, at dette kan ske.

Korsgaard: Jeg ønsker først konstateret, at da jeg hævdede overfor den højtærede Finansminister, at Gennemførelsen af disse Lovforslag en Dag før eller senere ingen praktisk Betydning havde, saa havde den højtærede Finansminister hertil intet at svare, og lige saa lidt da min Partifælle